

DE BEER IS LOS

(Originele Drentse versie: De bere is lös)

Klucht in drie bedrijven

door

MARTIN WOLF

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE BEER IS LOS – DE BERE IS LÖS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARTIN WOLF** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2024 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon (03)3.66.44.00,

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

(Deze spelers doen mee met 3 of 4 mannen en 4 of 5 vrouwen)

“Ex-gedetineerde” Klaas Vaak

Beppie - zijn vrouw

Bella - hun dochter

Fennegie Kwakernaak - de buurvrouw

Oom Theo - de broer van Klaas

Politieagent Van Breukelen (*man/vrouw*) - kan een dubbelrol van Emmy zijn

Vladimir Spoetnik (*dubbelrol van Johan*) - werkt bij de kringloop? Of toch niet?

(De volgende rollen kunnen door twee personen gespeeld worden, maar dat hoeft niet per se)

Johan en Emmy de Bok - vaste gasten en waardevolle helpers

Günter en Heidi - gasten uit Duitsland

Karel en Louise - vreemde gasten!

DECOR:

Beppie is samen met Bella een B&B begonnen. Het stuk speelt zich af in de ruimte waar de gasten van de B&B kunnen relaxen en hun ontbijt krijgen. Dit is ook de woonkeuken van Beppie. Aan de muren hangen schilderijtjes en een paar vergeelde ansichtkaarten die Klaas door de jaren heen heeft gestuurd vanuit zijn “gevangenis”.

EERSTE BEDRIJF

(Er zit een Duits echtpaar aan de ontbijttafel. Beppie en Bella lopen af en aan met eten en drinken. Ze zijn een beetje traditioneel gekleed met schort etc.)

BEPPIE: Koek maal an, varse sjinasapfelsap.

GÜNTHER: Sehr vielen Dank Frau Vaak es schmeckt mir sehr gut.

BEPPIE: *(tegen mevrouw)* Wollen sie nicht was essen mevrouw, sie bist jö zoe mager as een plank?

HEIDI: Nein danke, ich habe schmerzen.

BEPPIE: Schmerzen? *(Roept tegen Bella)* Wat zijn schmerzen in het Duits?

BELLA: Volgens mij klachten of pijn ofzo.

BEPPIE: Oh das is niegt zo mooi veur Sie mevrouw Oberparken haben sie das al lange?

GÜNTHER: *(Vreet zich helemaal klem)* Ja ja das hatt Sie schon immer gehabt. Sie ist ein schlechter esser.

BEPPIE: Sie in jeder geval nicht man man man sie vressen mich de oore van den kopf ab.

BELLA: *(Op met dienblad met lekkere dingen)* Uberachtung, dar es das leste frühstück ist füs Sie.

GÜNTHER: Hoffentlich nicht, das leste mal. *(Lacht om zijn eigen grap)*

HEIDI: Günther Mach kein solches Gerausch, du weckst die Nachbarn auf.

BELLA: Es gibt nür eine nachbar un Sie ist schön wach.

GÜNTHER: Ach ja, die Fennigje Kwakernaak wir haben gestern schon mit ihr gesprochen.

HEIDI: Sie ist sehr nijschierig sol ich sagen.

BEPPIE: Das is Sie zeker, ich denke wohl oft das kunte wel was minder.

GÜNTHER: Das kann Sie unbedingt!. *(Proopt gewoon door)*

BELLA: Wollen sie noch etwas essen oder drinken?

HEIDI: Für mich nicht danke.

GÜNTHER: Ein Bier bitte.

HEIDI: Ein Bier? Bist du verrückt? Es ist noch sehr Früh!

GÜNTHER: Na und. Ich habe doch keine Schmerzen?

BEPPIE: (*Bedenkelijk*) Maar sie müssen toch auch nog mit de auto fahren?

HEIDI: Stimt genau.

GÜNTHER: Ja und ..., der Auto hat doch vier Räder ? Uns wird daher nicht so schnell umkippen . (*Buldert weer van het lachen*) Es ist kein fahrad. (*Hahahaha*)

BELLA: Dan höle ich ein bier für Sie.

GÜNTHER: Du bist ein engel Bella.

HEIDI: (*Bestraffend*) Günther du alter bok so redest du nicht mit einem Mädchen.

BEPPIE: Mädchen? Bella is vunfzig geweest hoor.

GÜNTHER: Hoffentlich hatt Bella nicht soviele Schmerzen. (*Kijkt beschuldigend naar Heidi*)

BEPPIE: Nein dat geht nog wel an.

HEIDI: Haben Sie in Letzer Zeit noch von deinem Mann gehört?

BEPPIE: Nein niks, keine karte oder etwas, gans niks.

GÜNTHER: Lebt er nog?

BEPPIE: (*Inmiddels emotioneel*) Gien ahnung wij hopen von wohl.

HEIDI: Es ist nicht einfach fur Sie.

BEPPIE: Nein es dauert so lange, schon twi'jundraitsig jahre.

BELLA: (*Op met bier*) Kuk her Günther, fur Sie ein bier.

GÜNTHER: Komm mal hier dann werde ich dich (*probeert Nederlands*) "Knuffel 'n.

BELLA: (*Springt weg, lacht*) Haha doe das maar mit Heidi.

GÜNTHER: (*Chagrijnig*) Die hatt ja immer schmerzen...

HEIDI: (*Geirriteerd*) Ich hole unsere gepäck. (*Staat op en loopt Af*)

GÜNTHER: (*Klokt het bier in een keer naar binnen en boert luid*) Ich gehe mit...sonst muss ich ja zu Fuss nach Hause Laufen Hatt Heidi schön mal bezahlt?

BEPPIE: Ja das wahr schön klar.

GÜNTHER: Super, bis gleich. (Af)

BEPPIE: “Dat zijn aardige mensen. Ze gaven ook nog vijf euro fooi.”

BELLA: “Dat mag ook wel als je ziet wat die man allemaal gegeten heeft met het ontbijt, het leek wel een turfgraver.”

BEPPIE: “Hij had altijd bij de gemeente gezeten, dus daar kan hij geen honger van gekregen hebben. Die vrouw at anders bijna niks, alleen thee en een beschuitje.”

BELLA: “Pijn hè, en misschien op dieet?”

BEPPIE: “Op dieet? Als het hard waait, mag ze wel aan de ketting, wat is dat mens mager.”

BELLA: “Daar heb je geen gemak van als je zo mager bent.”

BEPPIE: “Nee, joh, dan ben je bij elk griepje erbij. Een mens moet vet op de botten hebben.”

BELLA: “Zullen we dat pak voor dat verkleedfeest even aanpassen?”

BEPPIE: “Wil je dat nu doen?”

BELLA: “Ja, we moeten toch wachten tot die Duitsers weg zijn voordat we de kamer kunnen schoonmaken.”

BEPPIE: “Je hebt gelijk, pak dat ding dan maar meteen.”

BELLA: “Ja, over drie weken is dat feest, als het dan maar klaar is. (Begint het berenpak aan te trekken) ‘Het zit bijna goed, denk ik.’”

BEPPIE: “Ja, hier en daar een beetje innemen en dan kan het wel. Komt ook niet zo precies toch?”

BELLA: “Nee, joh, het is voor de lol.”

BEPPIE: “Nou, dan red ik me er wel mee, trek maar weer uit.”

BELLA: “Gelukkig, het is warm in dat ding. Zullen we nog een kopje koffiedrinken en een plakje brood nemen? Waar moet ik het pak neerleggen?”

BEPPIE: “Leg maar daar neer, dan vergeet ik het ook niet. (Wijst naar een stoel). Smeer jij het brood maar, dan haal ik even koffie. (Wil weglopen maar.....)”

(Bij de achterdeur wordt geroepen door iemand met een Oost-Europees accent)

VLADIMIR: “Hallo, hallo, ik ben hier bij de huisje van familie Vaak?”

(Komt binnen)

BEPPIE: “Dat klopt, en wie bent u, als ik vragen mag?”

VLADIMIR: “Ik ben Vladimir van die kringloopwinkel.”

BELLA: “Oh, wat kunnen wij voor u doen?”

VLADIMIR: “Ik kom vraag bij die mensen of ze nog hebben rommel voor die kringloopwinkel.”

BELLA: “Ik dacht van niet, heb jij zo nog wat, mam?”

BEPPIE: “Nou, ik weet niet of het wat is voor de kringloop, maar dat rode stoeltje mag wel weg.”

BELLA: “Waar Felix in geplast heeft?”

BEPPIE: “Ja, die lucht krijg je er niet meer uit.”

VLADIMIR: *(duidelijk enthousiast)* “Ja ja, rood stoeltje is goed. Geen probleem, wij hebben speciale middeltje om vieze geurtjes weg te doen.”

BEPPIE: “Ik ging net koffie halen, wilt u ook een kopje, Vladimir?”

VLADIMIR: “Is dat echt koffie of van dat slootjewater?”

BELLA: *(lacht)* “Nee, echte Douwe Egberts koffie, geen slootjewater.”

VLADIMIR: “Dan zeg ik ja voor de koffie.”

BEPPIE: “Dan haal ik de koffie op *(af)*.”

BELLA: *(smeert dik boter en beleg op de broodjes en likt ook het mes af)* *(tegen Vladimir)* “Gaat toch in de vaatwasser. Je spreekt netjes Nederlands, Vladimir, waar kom je vandaan?”

VLADIMIR: “Uit Rusland, mijn wiegje heeft gestaan in Tsjoerapsja onder de wodka-nevel van Jakoetsk.”

BELLA: “Maar hoe komt het dat je zo goed Nederlands spreekt? Ben je hier al lang?”

VLADIMIR: “Lang, lang niet zo lang, maar ik had een soort vriend uit Nederland. Hij was baas van de camping voor de naturalisten.”

BELLA: “De wat?”

VLADIMIR: “Bij ons was de camping voor de naturalisten “de Bevroren Wortel, en de baas was een Nederlander.”

BEPPIE: *(komt binnen met koffie)* “Ik vond ook nog een reep chocolade in de kast, daar heb ik ook wel zin in.” *(Legt de reep*

bij de broodjes)

BELLA: “Ah, lekker, melk met nootjes.”

(In stilte drinken ze koffie en eten ze brood)

VLADIMIR: *(Gooit de koffie naar binnen)* “Vladimir moet gaan, andere mensen wachten ook op de kringloopwinkel.”

BEPPIE: “Die stoel staat daar *(wijst naar de deur van het huis)*, wil je hem zelf pakken?”

VLADIMIR: “Zeker wel. Vladimir is sterke man.” *(Toont zijn spierballen)*

BEPPIE: “Ga je gang, Popeye.” *(Beiden links af)*

BELLA: “Wat een grappige man.”

BEPPIE: *(komt achteruitlopend het toneel weer op)* “Gaat het wel? Pas op met dat kastje.”

VLADIMIR: “Is geen probleem voor de Beer van Tsjoerapsja. Stoel stinkt wel heel erg.”

BELLA: “Ja, de kat heeft erin geplast vlak voordat hij doodging.”

VLADIMIR: “Is niet goed voor verkoop, mensen willen geen stinkstoel in huis. Wij maken schoon met Dasty.”

BEPPIE: “Als je hem niet kunt verkopen, gooi hem dan maar weg.”

VLADIMIR: “Misschien wil iemand zonder neus stoel kopen, is het oude stoel?”

BEPPIE: “Heel oud, hij is nog van de opa van mijn man geweest.”

VLADIMIR: “Is hij dood?”

BEPPIE: “Dood? Wie?”

VLADIMIR: “Die opa van jouw man?”

BEPPIE: “Al lang, hij komt bijna weer terug.”

VLADIMIR: “En jouw man?”

BEPPIE: “Die is tijdelijk afwezig.”

VLADIMIR: “Ik begrijp goed, hij heeft een andere vriendin met een mooi kontje.”

BEPPIE: “Nou, dat is wel genoeg, Vladimir. Mijn man zit in de gevangenis, geen vriendin met.....”

VLADIMIR: “Dat is een grapje, een klein Russisch grapje om van te lachen.” *(Loopt af met de stoel, mompelt nog wat)*

BEPPIE: *(Komt de kamer weer in)* “Wat een rare snoeshaan.” *(Gaat bij Bella zitten)* “Ik wist niet dat de kringloop actief op zoek ging naar handel. Nou ja, we zijn van die stinkstoel af.”

GÜNTHER: *(komt op met Heidi)* “So wir sind Fertig und fahren jetzt Heim.

HEIDI: Viel dank für alles und auf wiedersehen.

BEPPIE: Kein dank wir hebben es gerne gemacht.

BELLA: Das haben wir sicher, auf wiedersehen, gute reise!

GÜNTHER EN HEIDI: “Tsüssie und bis bald.” *(Af)*

BEPPIE: *(loopt nog even mee naar de deur)* “Dag, dag, rustig aan doen hoor.”

(Stilte)

BEPPIE: “Zo, weer twee gasten weg. Ik ben blij dat we destijds die ruimte hebben verbouwd tot B&B, we hebben nu tenminste wat extra inkomsten.”

BELLA: “En het is mooi werk, gezellig en je leert andere mensen kennen.”

BEPPIE: “Ze vroegen nog naar je vader.”

BELLA: “Denk je vaak aan hem?”

BEPPIE: “Elke dag, maar het wordt steeds moeilijker om hem voor me te zien en zijn stem te herinneren. En jij?”

BELLA: “Ja, net zo, als ik ’s ochtends wakker word, praat ik altijd even tegen hem, maar ik kan me geen voorstelling meer van hem maken. Dertig jaar, dat is meer dan de helft van mijn leven.”

BEPPIE: “Hoe bestaat het, door een misverstand dertig jaar in de gevangenis en dan zo ver weg.”

BELLA: “Theoretisch zou je denken dat hij haast eens vrijgelaten zou moeten worden, zijn tijd zit erop.”

BEPPIE: “Hoe vaak heeft Van Zanten ons niet wijs gemaakt dat hij ‘binnenkort thuis zou zijn’? Vervolgens was de rekening van Van Zanten Advocatuur er wel, maar Klaas niet.”

BELLA: “Misschien gelden in Rusland andere regels dan hier?”

BEPPIE: “Ja, dat denk ik wel. Ik heb me er al bij neergelegd dat we je vader nooit meer zullen zien. *(Ze pakt een zakdoek uit haar schort en begint te huilen)*”

BELLA: *(slaat een arm om haar heen)* “Kom kom, wees niet zo pessimistisch, we hebben toch pas nog een kaartje van hem gekregen. *(Ze pakt een vergeelde ansichtkaart van de muur)*”

BEPPIE: “Pas nog? Dat kaartje is van twee jaar geleden.”

BELLA: “Ja, maar pa schreef dat hij het druk heeft en niet zoveel tijd heeft om kaartjes te schrijven.”

BEPPIE: “Druk? Waarmee? Hij zit toch achter de tralies.”

BELLA: “Hij zit in een strafkamp, mam, dat is wat anders.”

BEPPIE: “In die paar kaartjes die hij heeft gestuurd, vertelt hij weinig over zijn omstandigheden.”

BELLA: “Misschien schaamt hij zich.”

BEPPIE: “Daar heeft hij nooit veel last van gehad.”

BELLA: “Ik heb het verhaal al vaak verteld, maar niemand begreep dat pa dertig jaar naar Siberië moet vanwege brandstichting.”

BEPPIE: “Nee, maar dat is het ook niet alleen, hij heeft de rechter aangevallen en hij ontkent. Hij zegt dat de bakkerij al in brand stond toen hij daar aankwam.”

BELLA: “Dat gelooft toch niemand.”

BEPPIE: “Ik wel, je vader was een apart man, maar hij loog niet.”

BELLA: “Het heeft ook geen zin om daarover te discussiëren. Het leven loopt niet altijd zoals je wilt.”

BEPPIE: “In het begin had ik het er wel moeilijk mee, maar langzamerhand went alles.”

BELLA: “En inmiddels vraagt niemand meer naar hem.”

BEPPIE: “Er zijn nog maar weinig mensen in de buurt die hem gekend hebben.”

BELLA: “Behalve de buurvrouw natuurlijk.”

(De deur zwaait open en daar is de buurvrouw)

BUURVROUW: “Goedemorgen, ik zag alweer gasten vertrekken uit jullie goudmijn en die stinkstoel is ook eindelijk opgehaald door de kringloop, zag ik. Trouwens, het mag weinig kosten bij die kringloop. Die kerel had zelfgemaakte plakletters ‘kringloop’ op de Trabant, geen gezicht. Ik ben anders wel blij dat jullie kat dood is, hij zat altijd in mijn tuin te poepen. Wat was dat een mager wijf dat hier logeerde, zij mag met storm wel aan de ketting gezet

worden. Is er koffie voor een dorstig mens dat haar dagen slijt in eenzaamheid, maar daar hoef ik jullie niks over te vertellen, daar weten jullie alles wel van na dertig jaar.”

BEPPIE: “Ook goedemorgen. Jij kunt ook wel zo’n goudmijn beginnen hoor, jij hebt ook ruimte genoeg in huis.”

BUURVROUW: “Ik wil geen pottenkijkers op de stoep, mijn privacy (*spreekt fonetisch uit*) is me alles waard.”

BELLA: “Met andermans privacy neem je het anders niet zo nauw.”

BUURVROUW: “Wat bedoel je? Denk je dat ik nieuwsgierig ben soms?”

BELLA: “Zoiets...”

BUURVROUW: “Medelijden heet dat, dat staat los van nieuwsgierigheid.”

BELLA: “Ik zie een dunne scheidslijn.”

BEPPIE: “Vroeg je om koffie?”

BUURVROUW: “Als dat niet te veel gevraagd is.”

BEPPIE: “Natuurlijk niet, we hebben elkaar al zo lang niet gezien.”
(*Haalt koffie*)

BUURVROUW: (*nadenkend*) “Gisteren toch nog? Of eergisteren?”

BELLA: “Gisteren, toen had je de post bij ons uit de bus gehaald...”

BUURVROUW: “Oh ja, dat weet ik nog wel.”

BELLA: “Vind je dat zelf ook niet een beetje vreemd dat je de post bij iemand anders uit de bus haalt?”

BUURVROUW: “Nee hoor, ik kwam er toch langs en daarbij, als je het niet op prijs stelt dat ik dat doe, dan moet je er maar een slot op zetten.”

BEPPIE: (*met koffie*) “Alstublieft, ik heb er niks bij.”

BUURVROUW: “Oh, hier ligt nog een reep chocolade, die lust ik wel.”
(*Haalt het papier van de reep en begint de reep op te eten*)
(*Beppie en Bella kijken elkaar gelaten aan.*)

Buurvrouw met volle mond) “Het wordt anders wel veel minder met de post, alleen nog folders en troep.”

BEPPIE: “Komt door de e-mail, veel makkelijker en sneller.”

BELLA: “En beter voor het milieu.”

BUURVROUW: “Ach, dat gezeur over het milieu. Tien jaar geleden hadden we zogenaamd een gat in de ozonlaag, hoor je niks meer van, en zure regen ook niet.”

BEPPIE: “Dat komt omdat er maatregelen genomen zijn, en dan zie je dat de natuur zich weer herstelt.”

BUURVROUW: “Geldklopperij.” (*Eet de hele reep op*)

BEPPIE: “Heb je nog wat bijzonders, of kwam je voor de gezelligheid?”

BUURVROUW: “Ik heb weer post voor jullie.”

BELLA: “Heb je weer in onze bus zitten loeren?”

BUURVROUW: “Nee, dit vond ik tussen de folders in mijn pakket. Het is een brief uit het buitenland met allemaal stempels erop. (*Ze pakt de envelop uit haar schort*) Het is maar goed dat ik die folders nauwkeurig doorneem, anders was het hele pakket inclusief deze brief zo hup de papierbak ingegaan.”

BEPPIE: “Dat moet wel van Klaas zijn, geef eens hier....”

BUURVROUW: “Zal ik er maar bij blijven zitten voor het geval je emoties de overhand nemen?”

BELLA: “Ben je gek, dit is privé, buurvrouw. Bedankt voor het brengen, maar wij lezen hem onder ons.”

BUURVROUW: (*drinkt haar koffie op*) “Dankbaarheid is alles, maar geef niet hoor, ik kom er toch wel achter... (*banjert weg*)”

BEPPIE: “Maak maar gauw open, ik bibber ervan.”

BELLA: “Rustig maar, het kan ook wel wat anders zijn.”

BEPPIE: “Alsof we zo vaak post krijgen uit Rusland.”

BELLA: (*leest voor*) “Lieve familie van mij, ik had niet gedacht dat ik ooit nog deze brief zou mogen schrijven. Maar het is zover. De kameraden uit Moskou hebben besloten dat ik lang genoeg heb vastgezeten en ik mag naar huis. Na dertig jaar de vrijheid tegemoet, een wonder dat nog niet doordringt in mijn hoofd. Ik ben vervuld van hoop en vrees. Ik hoop dat ik welkom ben. Ik kan me ook voorstellen dat dat niet zo is. In dat geval zal ik weggaan als een zwerfhond en jullie met rust laten. Aanstaande zaterdag zal een auto me naar Jakoetsk brengen, dat is 4000 kilometer rijden vanaf hier, en dan moet ik me verder maar zien te redden. Misschien dat ze van de ambassade nog wat willen bijdragen, maar daar heb ik de afgelopen dertig jaar ook niks van

gehoord, dus dat zal wel niet. Hoewel ik enorm uitkijk naar mijn thuiskomst, ben ik ook wel gespannen wat ik zal aantreffen. Ik ben zelf niet veel veranderd, vind ik zelf, maar we hebben hier geen spiegels, dus ik weet het niet zeker.

Reken erop dat de reis wel een week of drie duurt, alles bij elkaar, maar dan ben ik weer thuis!! Kun je je dat voorstellen, weer net als vroeger. Ik zie me alweer zitten in die rode stoel, die is er toch nog wel, hoop ik? Gezellig samen kijken naar Op volle toeren en de weekendquiz. Tot gauw allemaal, en voor het geval ze er nog is, zeg maar niks tegen de buurvrouw, wel zo rustig. Tot gauw!

XX

Jullie Klaas en pa.”

(Stilte)

BEPPIE: “Ik ben er van slag van ”

BELLA: “Na dertig jaar, dit is een droom die werkelijkheid wordt *(beiden snotteren)* en die rode stoel hebben we verdorie net weggedaan.

BEPPIE: “Hij is wel afgesloten geweest van de buitenwereld. ‘Op volle toeren’ bestaat al lang niet meer.”

BELLA: “Wat was dat dan?”

BEPPIE: “Een soort van ‘The Voice’, maar dan met Chiel Montagne.”

BELLA: “Nooit van gehoord.” *(Gaat op haar telefoon zoeken)*

BEPPIE: “Ik weet niet wat ik moet denken. Moet ik nu blij zijn of bang? En waarom is hij bang dat hij niet welkom is? Hoe vaak hebben we niet geschreven dat we hem missen. Hij zal die brieven toch wel gekregen hebben?”

BELLA: *(heeft ‘Op volle toeren’ gevonden op de telefoon)* “Haha, wat een dikke snor heeft die kerel.”

BEPPIE: “Wie?”

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto